

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 82.711 van 6 oktober 1999

A. 72.812/VI-13.624

In zake : **GODISIABOIS** Nicole,
die woonplaats heeft gekozen in
het advocatenkantoor
"DE CALUWE & HORSMANS",
Louizalaan 390, bus 12
1050 Brussel,

tegen :

de Stad Fontaine-L'Evêque,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Michel FADEUR, advocaat,
rue Léon Bernus 66
6000 Charleroi.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 10 januari 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Nicole GODISIABOIS de nietigverklaring vordert van het besluit d.d. 5 december 1996 waarbij de gemeenteraad van Fontaine-l'Evêque Annie DERENNE in vast verband benoemt tot schoolhoofd bij de scholengemeenschap Léo Collard-Sentier des Trioux;

Gelet op arrest nr. 68.736 van 8 oktober 1997, waarbij vastgesteld wordt dat er geen grond meer is om over de door verzoekster ingestelde vordering tot schorsing uitspraak te doen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER,
eerste auditeur - afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 december 1998,
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter
griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 mei 1999,
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 29 september 1999;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET,
kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. PUTZEYS,
advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van
Mr. DURIAUX, loco Mr. FADEUR, advocaat, die voor de
verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van
de heer BOUVIER, eerste auditeur - afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt
dat het beroep niet-ontvankelijk is, doordat verzoekster
op 1 augustus 1997 gepensioneerd is, zodat ze geen belang
meer heeft bij haar beroep;

Overwegende dat verzoekster daarop antwoordt
dat de ziekte die zij heeft gehad, die de reden was van
haar afwezigheid wegens ziekte, vervolgens van haar

indisponibiliteitstelling en ten slotte van haar lichamelijke ongeschiktheid en haar pensionering per 1 augustus 1997, te wijten was aan de "pesterijen die neigen naar machtsmisbruik waaraan de verwerende partij zich ten aanzien van haar schuldig heeft gemaakt"; dat zij aangeeft dat zij zich ertoe bepaald heeft van die pensionering kennis te geven aan de voornoemde verwerende partij, doch dat zij geen ontslag heeft genomen; dat zij volgens haarzelf bijgevolg nog belang heeft bij haar beroep, aangezien dat belang "in concreto" bestond toen zij dit beroep heeft ingesteld en zelfs reeds lang voordien, in feite sedert 1989 "toen de verwerende partij met machtsmisbruik manoeuvres is beginnen uit te voeren teneinde haar een ambt te ontzeggen voor benoeming waarin zij ontegensprekelijk in aanmerking kwam"; dat verzoekster beweert dat de verwerende partij immers gedurende acht jaar, ondanks de nietigverklaringen uitgesproken op 4 december 1991, 18 januari 1995 en 2 juli 1997 van beslissingen waarbij ten onrechte de voorkeur was gegeven aan haar mededingster Annie DERENNE, de fouten is blijven opstapelen door de thans bestreden beslissing te treffen en dat dit onaanvaardbaar gedrag haar "fysieke en psychische weerstand heeft gebroken", wat geleid heeft tot haar definitieve lichamelijke ongeschiktheid en haar pensionering, die bijgevolg thans niet mogen worden aangevoerd tot staving van de bewering dat het beroep niet-ontvankelijk is, aangezien het daarbij gaat om een toestand die de verwerende partij zelf heeft gecreëerd; dat zij beweert dat "het aannemen van de exceptie zou neerkomen op het bekrachtigen van machtsmisbruik en het belonen van uiteraard oneerlijke manoeuvres (, wat) niet het doel kan zijn dat de wetgever voor ogen stond toen hij de geschillenberechting op vordering tot nietigverklaring heeft ingesteld, (namelijk) het *ex tunc* uit de rechtsorde doen verdwijnen van een onwettige bestuurshandeling en het ontnemen aan de steller van de handeling en aan de begunstigde ervan van het voordeel dat zij daardoor hebben verkregen"; dat

verzoekster daaruit besluit dat zij, ook al is ze gepensioneerd, "haar moreel belang behoudt, (aangezien) de (door haar) bestreden beslissing gelijk staat (...) aan een ordemaatregel, ja zelfs een tuchtmaatregel";

Overwegende dat vaststaat dat verzoekster een pensioenaanvraag heeft ingediend, dat zij bij een brief van 9 september 1997 die zij aan het gemeentebestuur heeft gericht "kennis heeft gegeven van haar pensionering wegens definitieve lichamelijke ongeschiktheid uitgesproken door de A.G.D. op 14 juli 1997", waarbij zij verklaard heeft "dat feit afhankelijk te stellen van de daadwerkelijke erkenning van haar rechten op het rustpensioen per 31 juli 1997" en dat zij op 1 augustus 1997 gepensioneerd is, zoals blijkt uit het besluit d.d. 18 september 1997 van de gemeenteraad; dat eveneens vaststaat dat die pensionering definitief is; dat verzoekster bijgevolg door de vernietiging van het bestreden besluit niet in de mogelijkheid zou verkeren het aan Annie DERENNE verleende ambt van schoolhoofd uit te oefenen, iets wat zijzelf overigens niet beweert; dat verzoekster alleen stelt dat zij een moreel nadeel lijdt door het gedrag van de verwerende partij, dat volgens haar niet correct is en aan de basis van haar pensionering ligt; dat zulk een bewering op zich echter niet voldoende bewijst dat zij beschikt over het vereiste dadelijk belang bij haar beroep tot nietigverklaring; dat de vernietiging van een bestuurshandeling immers, ongeacht de objectiviteit van de geschillenberechting binnen het kader waarvan ze plaatsvindt, voor de verzoeker een tastbaar voordeel moet opleveren dat verschilt van de louter morele voldoening een onwettigheid erkend te weten; dat de vergoeding van het aangevoerde nadeel overigens onder de exclusieve bevoegdheid van de justitiële gerechten ressorteert, terwijl de omstandigheid dat een vernietigingsarrest het welslagen van een vordering bij een van die gerechten zou kunnen bevorderen geen voldoende reden is om ervan uit te

gaan dat verzoekster nog belang heeft bij haar beroep tot
nietigverklaring; dat de exceptie dient te worden
aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten
laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op zes oktober 1900
negenennegentig door :

de HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.